

φιλοσόφων τῶν Ἀριστοτέλους αὐτοῦ κατὰ διαδοχὴν αὐτηκῶν γεγονότων, καὶ τὴν διάνοιαν αὐτοῦ τῶν δογμάτων, μυηθέντων, διαφερόντως δὲ, τοῦ θαυμαστοῦ καὶ μεγάλου Ἰαμβλίχου. Τῶν εἰς δύο τὸ πρῶτον.

P. ATHANASII RHETORIS BYZANTINI. Aristoteles propriam de Animæ immortalitate mentem explicans. *Opus verè singulare ac æstimatione dignum, ex multis ac variis Philosophis collectum Aristotelis ipsius Auditoribus, qui sibi ex ordine successerunt, sententiæ dogmatum ipsius initiati, præsertim verò admirabili & magno Iamblichō.* LIBER PRIMVS. PARISIIS. M.DC.XLI. Apud IOANNEM DV BRAY, viâ Iacobæâ, sub Spicis maturis. *CVM PRIVILEGIO REGIS.*

In-4° de 5 feuillets non chiffrés et 79 pages pour le premier livre, et 9 feuillets non chiffrés et 77 pages pour le second livre. Rare. Grec ancien avec traduction latine en regard.

Au r° du f. 2 du premier livre, on lit ces deux vers :

Inclytus heroum sanguis Seguiarius ostro
immortale decus factis ingentibus addet.

Au verso du même feuillet commence l'épître dédicatoire suivante :

ΤΑΝΔΡΙ ΤΩ ΤΕ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ
ΓΑΛΛΙΩΝ ΤΗΣ ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΑΣ ΛΟΓΟΘΕΤΗ Κ. Κ.
ΠΕΤΡΩ ΤΩ ΣΕΓΒΙΕΡΩ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ο ΡΗΤΩΡ ΕΥ ΠΡΑΤΤΕΙΝ.

Παρ' ἀνδράσι φρονίμοις καὶ ἀξίαις ὑπερέχουσιν, ὧ πᾶσι τὴν εἰκόνα καθ' ἣν πεπλαστούργησαι τὴν θεῖαν διατηρῶν ἄμωμον, ἔθος κεκράτηκην ἀρχαῖον τῷ τοῦ προσφέροντος προθύμῳ, οὐ τῇ χρεῖξ τῶν προσφερομένων τὴν χάριν μετρεῖν· τοῦτο δὴ οὐκ ἀσυμφανές τις ἂν ἴδοι καπὶ τοῦ θεοῦ σκοπῶν, ὡς καὶ ὁ ἐν Σπάρτῃ νομοθέτης πραστήσας ἠνίξαστο. Τῆς γὰρ τῶν εὐτελῶν νομοθεσίας θυσῶν ἐκεῖνος δικαιολογούμενος ἵνα μήποτε (φῆσι) διαλίπωμεν, ἀλλ' αἰεὶ τὸ θεῖον τιμᾶν ἐτοιμῶς καὶ βῆδῶς ἀπὸ τῶν παρόντων δυνώμεθα. Τοῦτο δὲ ἐστίν, ὡς ἂν εἰρήκει, οἱ θεοὶ ἀνευδσεῖς ὄντες, τῆς προαιρέσεως τῶν θυόντων, οὐ τῶν μεγαλοπρεπῶν στογάζονται θυμάτων· τοῦτων οὖν τοῦ καταλόγου καὶ τὴν σὴν οὔσαν ἐξοχότητα, τὸ

